

HOTĂRÎRE

27 mai 2016

mun. Chișinău

Nr. 155/14

Completul de admisibilitate nr.2 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii în componență:

Președinte - Elena Covalenco
Membrii - Stelian Teleucă
Olesea Plotnic

examinînd, în ședință închisă, contestația declarată de către cet. Trețiacenco Valerii împotriva deciziei Inspecției judiciare din 24 noiembrie 2015 în privința judecătorilor Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Boico Victor și Sternioală Oleg

CONSTATĂ :

La 13 noiembrie 2015, în adresa Consiliului Superior al Magistraturii a parvenit sesizarea cet. Trețiacenco Valerii, în care acesta și-a exprimat dezacordul cu unele acțiuni și acte judecătorești adoptate de judecătorii Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, Boico Victor și Sternioală Oleg în cauza în care dînsul este parte.

Astfel, autorul sesizării susține că este un investitor străin, cetățean al SUA, și în anul 2008 a procurat de la Musienco Alexandru, în baza unui contract, cîteva terenuri, pentru care a achitat suma de 195.000,00 euro. Deoarece Musienco Alexandr nu s-a prezentat la data stabilită la notar pentru încheierea contractului, a fost nevoit să se adreseze în instanța de judecată cu o cerere pentru recunoașterea valabilă a contractului preliminar din 13 octombrie 2008 și a dreptului de proprietate.

Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău a admis cerințele sale și astfel a legalizat dreptul lui de proprietate asupra terenurilor procurate din mun. Chișinău.

La 26 martie 2010, Panuș Eugenia, care i-a eliberat lui Musienco Alexandr procură pentru a vinde inițial terenurile, s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată, prin care a solicitat recunoașterea nulă a contractului preliminar, cerință care a fost admisă de judecătorul Sternioală Oleg prin hotărîrea din data de 18 octombrie 2010.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 martie 2012, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 decembrie 2012, hotărîrea primei instanțe a fost casată, iar cererea Panuș Eugenia a fost respinsă.

Ulterior, Panuș Eugenia, prin intermediul unor persoane, s-a adresat în Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău cu o cerere de revizuire a hotărîrilor anterioare, care a fost repartizată de către Sternioală Oleg judecătorului Boico Victor cu încălcarea principiului de repartizare aleatorie a dosarelor.

Susține petiționarul că judecătorul Boico Victor, prin încheierea din 25 aprilie 2013, fără nici un temei, a admis cererea de revizuire, mai mult, în cadrul examinării cauzei a încercat să restabilească termenul de adresare în judecată în lipsa unei asemenea cerințe.

Astfel, autorul sesizării invocă că judecătorii Sternioală Oleg și Boico Victor au încălcat normele legale la repartizarea dosarului și, respectiv, la adoptarea încheierii de admitere a cererii de revizuire.

Prin decizia Inspecției judiciare din 24 noiembrie 2015, a fost respinsă, ca vădit neîntemeiată, sesizarea cet.Tretienco Valerii.

Pentru a adopta decizia dată Inspecția judiciară a reținut că, autorul sesizării își exprimă dezacordul cu acțiunile președintelui Judecătoriei Buiucani, Sternioală Oleg (în perioada invocată de autorul sesizării) de repartizare a dosarului judecătorului Boico Victor și cu însuși încheierea emisă de judecătorul în cauză, prin care s-a admis cererea de revizuire a hotărîrilor judecătorești pronunțate în cauza în care dînsul este parte.

Reieșind din faptul că petiționarul nu este de acord cu hotărîrea judecătorească pronunțată într-o cauză concretă, Inspecția judiciară a conchis că cerințele petiționarului privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Boico Victor și Sternioală Oleg, sînt lipsite de temei legal.

Împotriva deciziei Inspecției judiciare din 24 noiembrie 2015, a declarat contestație cet.Tretienco Valerii, care consideră că judecătorii Boico Victor și Sternioală Oleg urmează a fi sancționați disciplinar pentru încălcarea prevederilor legale la repartizarea dosarului și emiterea ilegală a încheierii de revizuire a hotărîrilor judecătorești adoptate în cauza civilă, susținînd motivele invocate în sesizare.

Analizînd temeiurile invocate în contestație și studiînd materialele administrate, încheierea și hotărîrile pronunțate în cauza civilă sus menționată, precum și decizia Inspecției judiciare, Completul de admisibilitate conchide că contestația declarată de cet.Tretienco Valerii urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

Conform art.20 alin.(2) din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la raspunderea disciplinară a judecătorilor, se consideră vădit neîntemeiată sesizarea în care sînt invocate fapte care nu fac referință la abaterile prevazute de art.4, căreia i-a expirat termenul de prescripție prevăzut la art.5 sau care este declarată repetat, fără a aduce noi probe.

În conformitate cu prevederile art.22 alin.(2) din Legea sus indicată, în cazul în care din conținutul sesizării se constată circumstanțe prevăzute la art.20 alin.(2), inspectorul-judecător, în termen de 10 zile din data cînd i-a fost repartizată, printr-o decizie motivată, respinge sesizarea ca fiind vădit neîntemeiată.

Articolul 4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor enumeră în mod exhaustiv faptele și acțiunile/inacțiunile, care constituie abateri disciplinare, legiuitorul stabilind expres care sînt temeiurile angajării răspunderii disciplinare a judecătorului.

După cum rezultă din conținutul sesizării, petiționarul nu este de acord cu modalitatea de repartizare de către președintele Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, Sternioală Oleg a cererii de revizuire depusă în instanța de judecată de către Panuș Eugenia și cu hotărîrile pronunțate de judecătorul Boico Victor privind admiterea cererii de revizuire lui Panuș Eugenia și respingerea acțiunii civile a lui Tretienco Valerii.

La acest capitol Completul de admisibilitate constată că, încheierea din 24 aprilie 2013 de admitere a cererii de revizuire a lui Panuș Eugenia și hotărîrea din 18 aprilie 2014 privind respingerea acțiunii lui Tretienco Valerii și admiterea cererii reconvenționale,

emise de judecătorul Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău, Boico Victor, au fost casate prin decizia Curții de Apel Chișinău din 28 aprilie 2015, cu respingerea cererii de revizuire ca inadmisibilă, hotărâre ce a fost menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 09 decembrie 2015, fiind respins recursul declarat de Panuș Eugenia.

Completul de admisibilitate notează că, conform art.15 alin.(1) din Legea nr.514 din 06 iulie 1995 privind organizarea judecătorească, justiția se desfășoară prin intermediul instanțelor judecătorești: Curtea Supremă de Justiție, Curțile de Apel și judecătorii.

Conform art.1 alin.(4) din Legea cu privire la statutul judecătorului, judecătorii iau decizii în mod independent și imparțial și acționează fără nici un fel de restricții, influențe, presiuni, amenințări sau intervenții, directe sau indirecte, din partea oricărei autorități, inclusiv judiciare.

Potrivit art.114 din Constituția R.Moldova, justiția se desfășoară în numele legii numai de instanțele judecătorești, iar Consiliul Superior al Magistraturii, conform art.4 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, nu este instanță de judecată și verificarea legalității hotărârilor judecătorești aflate în curs de examinare nu ține de competența acestuia.

Potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr.28 din 14 decembrie 2010 pentru controlul constituționalității prevederilor art.22 alin.(1) lit.b) din Legea nr.544 din 20 iulie 1995 „Cu privire la statutul judecătorului” în redacția Legii nr.247 din 21 iulie 2006 „Pentru modificarea și completarea unor acte legislative”, controlul legalității și temeiniciei actului judecătoresc poate fi exercitat numai de către instanțele de apel și recurs, în conformitate cu procedurile jurisdicționale. Nimeni, în afara instanțelor judecătorești, în ordinea și procedura stabilită de atac, nu este în drept să se implice în examinarea cauzelor la instanțele judecătorești competente sau să se expună asupra legalității și temeiniciei hotărârilor emise.

În acest context, se menționează că independența autorității judecătorești, presupune interdicția imixtiunii în desfășurarea justiției, ceea ce prezumă că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire al unui judecător decât prin procedurile judiciare stabilite. O garanție suplimentară în acest context se conține în art.19 alin.(3) din Legea cu privire la statutul judecătorului, potrivit căruia „Judecătorul nu poate fi tras la răspundere pentru opinia sa exprimată în desfășurarea justiției și pentru hotărârea pronunțată dacă nu va fi stabilită, prin sentință definitivă, vinovăția lui de abuz criminal”.

La fel, potrivit pct.31 din hotărârea Curții Constituționale nr.9 din 28 iunie 2012, Curtea a subliniat, făcând referire și la alte hotărâri ale sale anterioare, că independența judecătorului este o premisă a statului de drept și o garanție fundamentală a unei judecăți corecte, ceea ce presupune că nimeni nu poate interveni în deciziile și modul de gândire ale unui judecător, decât prin procedurile judiciare stabilite.

În temeiul art.21 alin.(2) din Legea cu privire la statutul judecătorului, anularea sau modificarea hotărârii judecătorești atrage răspundere în condițiile Legii nr.178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, dacă judecătorul care a pronunțat-o a încălcat legea *intenționat sau ca urmare a unei neglijențe grave*.

Prin urmare, argumentele invocate în sesizare de către petiționar referitor la ilegalitatea hotărârii judecătorești pronunțate de către judecătorul Boico Victor nu sînt bazate pe o hotărâre definitivă a instanței de judecată ierarhic superioară, prin care ar fi fost

constatat faptul că judecătorul la emiterea hotărârii date a aplicat *intenționat sau din neglijență gravă* legislația procesual civilă. Totodată, petiționarul nu aduce careva probe în sensul declarat, nici în partea repartizării defectuoase a dosarului și nici în partea adoptării încheierii de admitere a cererii de revizuire intenționat sau din neglijență gravă.

Completul de admisibilitate remarcă că, dezacordul cu hotărârile judecătorești nu face parte din lista abaterilor disciplinare, prevăzute de art.4 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Mai mult, se constată că faptele invocate în sesizare au avut loc la 11 februarie 2013 și, respectiv, la 25 aprilie 2013.

În acest sens, Completul de admisibilitate atestă că, potrivit art.5 alin.(1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară în termen de doi ani de la data comiterii abaterii disciplinare. În coroborare cu alin.(2) art.20 din Legea menționată, în cazul expirării termenului de prescripție prevăzut la art.5 din Lege, sesizarea se declară vădit neîntemeiată.

Concomitent, Completul de admisibilitate atestă că, judecătorul poate fi tras la răspundere disciplinară doar în cazul în care, în urma verificării argumentelor sesizării, Inspekția judiciară a constatat existența unor temeuri rezonabile privind comiterea unei abateri disciplinare de către judecător.

În speță, Completul de admisibilitate constată că în acțiunile judecătorilor vizați în sesizare, nu au fost stabilite careva temeuri rezonabile, care ar demonstra faptul comiterii de către aceștia a unor abateri disciplinare, pasibile de angajare a răspunderii conform Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Or, potrivit legii, judecătorul poate fi tras la răspundere doar în cazurile stabilite exhaustiv în art.4 din Legea menționată, fără a fi admisă o interpretare generală a temeiurilor de atragere la răspundere disciplinară a judecătorului.

În acest context, Completul de admisibilitate remarcă că, pentru a reține în sarcina judecătorului săvârșirea unei abateri disciplinare, urmează a se stabili dacă abaterea disciplinară este prevăzută de lege, dacă sînt întrunite elementele constitutive ale acesteia, respectiv, latura obiectivă și subiectivă. În lipsa unuia dintre aceste elemente abaterea disciplinară nu subzistă și, deci, nu poate fi angajată răspunderea disciplinară a judecătorului.

Astfel, reieșind din circumstanțele stabilite, Completul de admisibilitate nu constată careva temeuri de a considera admisibilă contestația declarată de cet.Tretiacenco Valerii împotriva deciziei Inspekției judiciare 24 noiembrie 2015. Mai mult că, autorul sesizării nici nu a indicat temeiul de drept potrivit căruia judecătorii urmează a fi trași la răspundere disciplinară.

Prin urmare, reținînd cele menționate și avînd în vedere faptul că, la examinarea sesizării petiționarului, Inspekția judiciară a dat o apreciere justă circumstanțelor cauzei, iar faptele invocate nu pot constitui temei pentru răspunderea disciplinară a judecătorilor Boico Victor și Sternioală Oleg, Completul de admisibilitate conchide de a respinge contestația depusă de cet.Tretiacenco Valerii împotriva deciziei Inspekției judiciare din 24 noiembrie 2015 referitor la acțiunile judecătorilor Boico Victor și Sternioală Oleg.

Reieşind din cele expuse şi conform art.18, 27-28 din Legea nr.178 din 25.07.2014 cu privire la raspunderea disciplinară a judecătorilor, Completul de admisibilitate

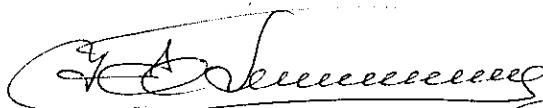
HOTĂRĂŞTE:

Se respinge contestaţia depusă de cet.Tretiacenco Valerii împotriva deciziei Inspecţiei judiciare din 24 noiembrie 2015 de respingere a sesizării acestuia din 13 noiembrie 2015, privind tragerea la răspundere disciplinară a judecătorilor Judecătoriei Buiucani, mun.Chişinău, Boico Victor şi Sternioală Oleg.

Hotărîrea nu se supune nici unei căi de atac.

Hotărîrea se expediază părţilor şi se publică pe pagina web a Consiliului Superior al Magistraturii.

Preşedinte

Elena Covalenco

Membrii

Stelian Teleucă

Olesea Plotnic